

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרישת יהרו
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ג

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• לאהב את העבודה

אף אחד לא רוצה לעבד, אף אחד לא מחפש לעבד, בימים שיש פה באמריקה חגאות, כלם שמחים שיכולים להשאר במטה, גם כשיורד שלג הילדים שמחים שאין למונדים, וגם העובדים שמחים שהיום לא צריכים ללכת לעבד פי הכבישים סגורים.

כל זה בכל עבודה שהיא, אבל כשזה בא לעבודה עם נשמות ישראל, עם ילדי ישראל היקרים, אסור שיהיה ככה, צריכים לאהב את העבודה, ורק בתנאי זה אפשר לקחת את העבודה, אם אתה אוהב את זה בכל לבך ומאודך. אם לא אוהבים לעבד עם ילדים עלולה להיות סכנה לילדים, כי אם המצב רוח לא טוב, עלולים לדקר ילד בפה והחור נשאר כבר בלב של הילד לכל החיים.

מילא אם מבישים אדם מבגר הוא כבר יודע שלא קרה כלום אם מישהו אומר לי משהו, אבל אצל ילדים זה אחרת, ילד מעריץ את המלמד שלו ואם הוא מרגיש שהמלמד לא אוהב אותו, או שהוא שומע מהמלמד שהוא ישורף בגיהנום, ואפילו שהמלמד לא אמר את זה אלא הוא הבין פה מהדבורים שלו, זה יזיק לו חס ושלום לכל חייו.

רבנו משלם בעין יפה!

ועל פן אני מבקש מכם מלמדים ומחנכים יקרים הן מהתלמוד תורה

יואל, בקרית ברסלב, בירושלים, בבני ברק, בטבריה, ובית ספר בית פיגא' בויליאמסבורג, בקרית יואל, בקרית ברסלב, בירושלים, ובעזרת השם אנו מתכוננים לפתח בית פיגא' בטבריה. דעו לכם שזו זכות עצומה, שהזמן, הפח והמח שלנו בעבודה קדושה שפזו.

בכל שבוע נדבר על נקדה נוספת

אני מקנה בעזרת השם למסר לכם פעם בשבוע שיחה של עצות וחזיון, בכל שבוע נדבר על נקדות יפות, הדברים שנדבר אני דורש מכל אלו שהם מלמדים ומורות במוסדות שלנו.

מי ראוי לעבד במוסדות שלנו?

הנקדה שנדבר השבוע היא: אפשר לעבד עם ילדים רק אם אוהבים את העבודה הזאת!

בכל עבודה שאדם עובד בה איזו שרק תהיה, אם במשרד או במפעל, אין צורך שהאדם יאהב את העבודה שלו, אפשר לעבד במקום אפילו שלא אוהבים את סוג העבודה הזאת. כמו שאפשר לשמע אנשים שמשוחחים ביניהם: "אני לא אוהב את העבודה שלי", "אני לא אוהב את המעסיק שלי", "אני שונא את העבודה שלי", זה לא משנה, אם אני פן אוהב את העבודה שלי או לא אוהב את המשרה שלי, העקר שאני הולך לעבד, כי אני צריך להביא הביתה משכרתי, אני צריך לשם בבית לחם על השלחן.

אנו מביאים בעזרת השם את חלקו הראשון של השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בויליאמסבורג יע"א בפרשת בראשית ה'תשפ"ד.

מלמדות היא העבודה הכי קדושה!

חסדי שהם יתברך שאנו זוכים להקדיש את כוחנו וזמננו לדברים טובים.

להיות מלמד, מחנך, וכל עבודה שקשורה לילדים, הן אצל הבנים והן אצל הבנות, זה הדבר הכי גבוה במעלה, הכי קדוש, אין דבר בעולם שקדוש יותר מזה!

לדאבונו, בכל העולם מי שעובד עם ילדים נחשב 'עלובי', מי עובד עם ילדים? אחד שכבר נסה את כל סוגי העבודות ולא עלה בידו, הוא נעשה מלמד, או אשה שבעלה לא מביא פרנסה, והיא תולשת את עצמה מהבית כדי לשבת בבית ספר עם ילדות, אבל אצל רבנו ז"ל זה אחרת; מוהרא"ש זכרונו לברכה, כתב הרבה ספרים וקנטרסים על גדל מעלת מלמד ומחנך בין אצל הבנים ובין אצל הבנות, שאין דבר קדוש יותר מזה.

מחנכים יקרים עד מאוד; אני מוסר את השעור בויליאמסבורג אבל השעור יעלה בעזרת השם לקו של קול ברסלב, כדי שכל המלמדים והמורות של מוסדותינו יאזינו לזה, בחסדי השם יתברך יש לנו כבר תלמוד תורה בויליאמסבורג, בקרית

כסא יפה בגן עדן

תודו להקדוש ברוך הוא שאת הפוחות שלכם אתם משקיעים בדברים טובים: הרי רחמנות גדולה על אנשים שעובדים בפרך ולא נשאר כלום מהעבודה שלהם.

לפעמים אפשר לראות שאנשים משקיעים את כל הראש והמח בעסק, אחר כך קורה שכל העסק נשרף, כשקורה ספור כזה אני חושב לעצמי: 'רחמנות גדולה על האנשים שעובדים ועובדים, הם לא באים הביתה, אין להם זמן לילדים, הרי צריך לסדר ענינים, הרי צריך לבנות את העסק, ופתאום יכול לקרות שלא נשאר שום דבר מכל העסק'. האמת היא שגם זה לא כל כך נורא כי אפשר לפחות מעכשו להתחיל לחשב על התכלית, רחמנות היא על האנשים שחיים כך את כל חייהם, בונים עסק ועובדים קשה, ואחר כך מסתלקים מהעולם ולא נשאר כלום מכל העבודה.

אבל אדם שעובד עם ילדים, נשאר ועוד איך נשאר... הוא יוצא מהעולם ומחכה לו גן עדן יפה, הוא בנה ילדי ישראל!

כל אלו שיש להם את המחשבות: 'אולי אמות...' שידעו, זהו לא דבר של 'אולי', זה דבר 'בטוח'; מה אתה מסתפק? בודאי שאתה הולך למוות! במקום זה תחשב: 'אולי לא יהיו לי למעלה בשמים זכויות, ובאמת תתחיל לעשות דברים טובים, ואז יהיו לך הרבה זכויות.'

היתה לי סבתא שלעת זקנתה התחילו לה קשיים בנשימה, היתה לה פחד שהיא הולכת למוות, הילדים שלה וכל 'פותר' החלומות באו להרגיע אותה, אמרו לה: "סבתא, את תהיה בריאה וחזקה, ותזכי לראות את המש"ח", אבל זה לא נכנס באזניה, כי היא הרגישה שהיא פן עומדת להסתלק, כשאני באתי אליה הייתי אומר לה: "סבתא, את לא צריכה לפחד מהמות, מחכה לך כסא יפה בגן עדן!" כשהייתי אומר לה את זה,

אני מרגיש כל רגע שאני רוצה לברך מהכפתה, אני מדבר אל הקירות, ואף אחד לא מקשיב לי...'

אבל למה שתחשב מחשבות כאלו ש'אף אחד לא מעריך את העבודה שלי? ממי אתה מצפה להערכה?!

כשפתחתי את הישיבה היתה הרבה מאוד מחלקת, אז הייתי עושה את עצמי אדיש, הייתי מרדים את תחושותי כמו אצל רופא שנים שרוצה להוציא שן, הוא נותן לפני כן זריקה להרדים את תחושת העצבים כדי שלא ירגישו כאבים, כך אני הרדמתי לעצמי את התחושות שלא יהיה אכפת לי מה שאנשים אומרים עלי. אחר כך התחיל ספור הפוך, אנשים התחילו לעצר אותי ברחוב ולשבח אותי: "וואו, ראש הישיבה פועל גדולות ונצורות!" שוב עשיתי את עצמי אדיש, לא לקחתי את זה אישי, כי חשבתי: 'אם אתפעל ממלה טובה, אז גם אפשר כשמישהו יתן לי מלה רעה.'

היום כשמישהו נותן לי מלה טובה, אני חושב לעצמי: 'וואו, הוא בן אדם טוב', אבל אני לא אשנה ולא אעשה אחרת בשום דבר בגלל המלה הטובה, כי אם עוד מעט לא תגיד לי כלום, או שתגיד לי מלה רעה, אני עוד אשבר; אני עושה את מה שנכון לעשות, ואם מישהו אומר לי מלה טובה, אני חושב: 'הוא בן אדם טוב, וכשמישהו אומר לי מלה רעה, אני חושב: 'מספן עלי', אבל אני לא לוקח שום דבר אישי.

אני אומר לכם את זה, כי מלמד חושב: 'אני עובד כל כך קשה, אף אחד לא יודע כמה קשה אני עובד, רק באים אלי בטענות, ולכן אני מבקש ממכם: 'אל תקחו את זה אישי', אדרבה, אם הוא מדבר לענין, - תענוג, שגיגד לי עוד דברים לתקן את עצמי, אבל אם הוא לא יודע לחנך, אלא זה סתם אחד שלא יודע מה להגיד, אז לא קרה כלום, אני מקשיב לו והולך הלאה לדרכי.

והן מבית פיגא, תעשו לעצמכם חשבון האם אתם 'רוצים' את העבודה הזאת; לא משלמים לכם הרבה כסף, אבל אתם מקבלים תשלום גדול מאוד, כי כשעובדים בשביל רבנו, משמשים את רבנו, רבנו משלם הרבה מאוד.

הרבה פעמים קורה שאנשים שואלים אותי: "שמעתי שאומרים שאתה עובד בישיבה בחנם?" ואני עונה להם: "מה? אני עובד בחנם? אתה מכיר אותי כשוטה שכזה שאני אעבד בחנם?! והם ממשיכים לשאל אותי: "מה זאת אומרת? הפחורים מהישיבה אומרים לי שכבר שש עשרה שנה - מאז שהישיבה קימת, ראש הישיבה מעולם לא קבל כסף", ואני אומר להם: "אני לא מקבל תשלום? בודאי שאני מקבל תשלום!" והם שואלים אותי: "כמה משלמים?" ואני אומר: "עם מספרים אי אפשר לשלם לי, המשרד לא נותן לי מעטפה עם כסף, למה? כי אי אפשר לשלם לי, כמה כסף ישלמו לי? אם יתנו לי צ'ק של אלף דולר או של אלפים דולר, הם עושים ממני צחוק... אני עובד בשביל המספרים הגבוהים, רבנו משלם בחזרה כל מה שצריכים, נחת מהילדים, שלום בית, ושכל איך לחיות."

ואני אומר לכם אותו דבר, כל המלמדים וכל המחנכים במוסד מקבלים ברוך השם משכורת, אבל זה לא כסף שמספיק לחיים, זה אפילו לא מספיק כדי לקנות אכל מוכן לארוחת צהרים, משכורת חלשה, תשלום חלש, אבל רבנו משלם, אם משמשים את רבנו ז"ל, עוזרים בשמחה במה שצריך בתלמוד תורה ובבית החנוף, מקבלים תגמול בדברים גדולים.

אל תקח את זה אישית

מלמד צריך לכל כך הרבה חזק להמשיך בעבודת הקדש, כי הוא עובד כל כך קשה והוא מרגיש ש'אף אחד לא מעריך את העבודה שלי, אף אחד לא יודע מה שאני עושה פה,

התנאי הראשון להצלחה

תזכרו את מה שדברנו היום בשעור, כי אני עושה תנאי עם כל המלמדים והמורות, שכאן אפשר לעבד רק אם מציתים לדברים שמדברים בשעורים.

אפשר להיות מלמד או מורה רק אם אוהבים חזק מאוד את העבודה, אם לא כל כך אוהבים העבודה מהסוג הזה, שילכו לחפש עבודה אחרת. והמורות שלא כל כך אוהבות את עבודתן, יכולות ללכת לעבוד במכירת מטפחות כל ימי חייהן; כשאשה מגיעה למעלה לשמים, שואלים אותה: "מה עשית בחיים שלך?" ואם היא תענה: "הבאתי פרנסה לילדים שלי", יגידו לה: "יפה מאוד שהבאת פרנסה לילדים שלך, אבל למה השקעת כל כך הרבה כוחות בעבודה? הרי לא נשאר מזה כלום?!". אבל אם לומדים עם ילדי ישראל, העבודה נשארת לתמיד! הזכויות שפעלו מלואות את האדם בעולם הזה ובעולם הבא.

הקדוש ברוך הוא יברך אתכם שיהיה לכם כוח, הצלחה רבה וסיעתא דשמיא, אמן.

פרשיות של אמונה

אני רוצה שימסרו למורות, שאמנם בבית פיגא לא לומדים 'חמש רש"י', אבל את השש עשרה שבע עשרה פרשיות ראשונות, מפרשת בראשית עד פרשת משפטים, צריכים ללמד גם עם בנות, [בדרך כלל לא מזדמן ללמד 'פרשת בראשית' עם הילדים כי יש רק מעט ימים בין שמחת תורה לשבת בראשית, אבל השנה (תשפ"ד) יש יוצא מן הפלל ששמחת תורה חל ביום ראשון, ויש לנו שבוע שלם ללמד פרשת בראשית].

מ'פרשת בראשית' עד 'פרשת משפטים' לומדים על אמונה, ועל זה צריכים לדבר ולדבר ולדבר, עוד פעם אמונה ועוד פעם אמונה; תחדירו בילדים שהקדוש ברוך הוא ברא את העולם, ומה קורה אם שומעים בקול השם, ומה קורה אם חס ושלום לא שומעים בקול השם. תכינו את עצמכם לספר לילדים את פרשת השבוע בטוב טעם, כל כך יפה ללמד את זאת עם הילדים.

אורו עינייה, פי איך אתה יכול להגיד לי שאני לא עומד למות? כל אחד הרי צריך למות!

אין שום ספק אם אדם הולך למות, זה נכון במאה אחוז שצריכים למות, 'אבל משיח יבוא', זה גם מאה אחוז נכון, בודאי שמש"ח הולך לבוא, אין בזה שום ספק שמש"ח יבוא, אבל אפלו כשמש"ח כבר יהיה כאן בכל זאת יהיו מכרחים למות, כל אחד יהיה מכרח לעזב את העולם (עין חיי מוהר"ן סימן ערה), וכך אלו שעסקו עם ילדי ישראל יחכו להם זכויות גדולות. למדתי ילדים לברך ברכות, למדתי ילדים אמונה, למדתי בנות צניעות, למדתי ילדים כבוד אב ואם - כל הזכויות האלו יזדקפו על חשבונאי!

בקרית יש לנו מלמד שסבא שלו היה מלמד שנים ארפות (יש לו נכדים במוסדות שלנו), כשהוא נפטר מהעולם הוא השאיר למעלה מ'עשר אלף תלמידים' שהוא למד אתם אמונה, לנשק את המזוזה, חגים ופרשת השבוע - הזכויות האלו נשארות לתמיד!

מכתבים בעניי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

האם מתר להכות ילדים בשמשהו אחר לא עוזר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אתם מרבים לומר פעמים שחונך הוא לדבר אל ילדים - לא להרביץ, ואם פן צריכים לתת סטירה שזה יהיה רק סטירה קטנה על היד. אבל מה אני עושה כשבני בן התשע לא שומע בקולי ולא עוזרים הדבורים לדבר בטוב או ברע?

במיוחד בשמגיע הערב, בזמן ששולחים אותו למטה אין עם מי לדבר, הוא ממש לא שומע מה שמדברים אתו. אולי במקרה בזה מתר לתת לו סטירה בפנים.

אשמח מאד אם תבהירו לי את הענין.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבנו אמר שלא להכות ילדים; אם מתבוננים היטב רואים שסטירות זה בכלל לא חנוך, אלא כשמים ילד זה רק כדי להוציא את העצבים. לכן אסור להכות ילדים; לא רק שזה לא עוזר, זה רק יעשה הרבה יותר גרוע וכו'.

בנדאי שצריכים להזהר שמלה של אבא ואמא תהיה חשוכה ויקרה. כמו פן ילדים צריכים לציית; מתגמלים אותם כשהם מציתים ומענישים אם הם לא מציתים. לדגמא, אם הילד לא מצית - הוא לא הולך לישן כשאומרים לו, מזהירים אותו שהוא לא יוכל לשחק וכו', אבל לא לתת מכות, מכות לא קשורות בכלל לחנוך, זה סתם להוציא את העצבים.

לגבי הבן שלך שלא מצית ולא מתחס וכו'; הרבה פעמים כשילד צריך הרבה תשומת לב והוא לא מקבל את זה, הוא מחפש דרך איך הוא יכול לעצבן וכו', כדי להשיג תשומת לב. לכן כשרואים

שילד זקוק ליותר תשומת לב, צריכים לתת לו את זה לפני שהוא מתחיל להפריע. הורים חכמים, כשהם רואים שילד לא מקשיב כשמדברים אליו, הם מרוממים אותו; לדגמא, אומרים בקול: "תראו איזה יפי הוא שומע בקול אבא - הוא נכנס למטה בפעם הראשונה שאומרים לו". מילים טובות כובשות כל אחד, כולם רוצים להיות מהטובים.

פמוכן שפלי תפלה שום דבר לא עוזר; אפשר לדעת את כל העצות ואת כל החכמות, אבל בלי תפלה, בלי הקדוש ברוך הוא - אי אפשר לעשות כלום. צריכים להתפלל הרבה להשם יתברך לזכות לילדים כשרים, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...
(עצתו אמונה חלק ד', מכתב רצה)

מה לעשות אם הילדים שלי שלא רוצים לשבת בשלחן השבת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

התחלתי לשמע את השעורים שלכם בקיץ האחרון וזה מאוד שנה לי את החיים לטובה בכל המובנים, כמו כן התחלתי ללמוד תורה כל יום, אני עובר על הפרשה ואני אומר בכל יום שלושה פרקי משניות; אני מרגיש ממש באדם חדש.

רציתי לשאל לגבי מה שראש הישיבה שליט"א אומר תמיד שספרו ספורים לילדים בשלחן השבת, בשבועות האחרונים אני משתדל לספר ספורים בשלחן השבת, אבל הילדים שלי בכלל לא מקשיבים לי, הם רבים ביניהם במשך כל הסעודה, האם יש איזו עצה לזה?

עבודת הקודש (מונה באצבע סימן ד, אות קמ) שבערב שבת מגיע השטן לכל בית יהודי וגורם שתפרץ מחלקת בין בעל ואשה; הוא מאד מפחד כשבעל ואשה סובלים אחד את השני, בעקר בשבת קדש, כי כשבעל ואשה סובלים זה את זה וחיים ביחד באהבה ושלוש אזי אין לו שום שליטה עליהם, כפי שרבונו אומר (ספר המידות אות מריבה, סימן טו): "במקום מריבה שם השטן", עוד אומר רבינו (שם אות שלום, סימן יח): "הברכה בא על ידי שלום"; לכן צריכים לבקש הרבה מאד מהשם יתברך שלא יריבו ולא יכעסו על כל דבר קטן שקורה, כך ינצלו מהשטן ויזכו לשבת שמחה.

העקר תדאג שתהיה אורה שמחה אצלך בבית; אם תהיה שמח כל הבציות יעלמו. הילדים מצפים כל השבוע לשבת קדש - זמן שמבלים אתם בשמחה ובמנוחה.

זכר שיהל תלוי בראש המשפחה; אם האבא שמח הכל טוב, ואם האבא עצבני - אזי מר מאד. האבא לא צריך לעשות עסק מפל דבר קטן, לא כל דבר צריכים לראות ולא כל דבר צריכים לשמע; אם תהיה בשמחה יהיה לכל הילדים חשק לשבת לידי ולשמח אתה בסעודה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...
(עצתו אמונה חלק ו', מכתב תסא)

ישראל
תשובה:
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אל תחשב שרק הילדים שלך שובבים וקופצניים וכו', זה הטבע הבריאי של ילדים; ילדים בריאים קופצים ורבים בשלחן השבת והעבודה של ההורים היא לנסות עם כל החכמות לגרום שהסעודה תהיה מענינת.

כשיש ילדים בוגרים וצעירים בבית צריכים לעשות את הסעודה מענינת לשניהם. אי אפשר לדרש מילדים קטנים לשבת בשלחן במשך כל הסעודה ידברו לילדים הקטנטנים, כל זמן שהם עדין משתתפים בסעודה, ואחר כך כשהילדים הקטנים הולכים לשחק - צריכים לבלות עם הבוגרים; עוברים על הפרשה, שואלים כל ילד שאלה ומרחיבים את התשובה עם מדרשים מענינים וכו'.

פמוכן עם כל החכמות והעצות צריכים לעשות הרבה תפלות כל שבוע לפני שמגיעה השבת שיזכו לשבת שמחה עם האשה והילדים. כי היצר הרע מפחד מאד מהשבת, הוא יודע ששבת זה זמן שהיהודי נדבק להשם יתברך ובשבת בונה היהודי את ביתו, את אשתו ואת ילדיו, לכן הוא גורם שיהיו מחלקת ומתח, העקר שהשבת תהרס. כפי שהצדיק הקדוש החד"א זכותו יגן עלינו אומר בספר

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימיל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069
ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363 / 845-351-9060
קנדה 438-320-9090

קול ברסלב
שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066
ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 1552354370
מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com